

50 jaar Faunabescherming

Marjolijn Veenstra

Vijftig jaar opkomen voor wilde dieren, waarbij wegkijken geen optie is.

Ik ben nu drie jaar secretaris bij de Faunabescherming. In die tijd heb ik vooral geleerd hoeveel moed dit werk vraagt. Want laten we eerlijk zijn: opkomen voor dieren in een land waar jacht nog steeds wordt verkocht als “wild-beheer”, betekent dat je regelmatig tegen een muur van goedpraterij oploopt. Mijn ervaring: “wild beheren” is vooral “wild begeren”.

Tot hier
en niet verder

Gelukkig zijn er al 50 jaar mensen die de jagers ontmaskeren. Die moedig de strijd tegen de jacht in Nederland aangaan. Misschien is dit een mooi moment om je bij de Faunabescherming aan te sluiten!

Wat mij in deze drie jaar echt geraakt heeft, dat zijn de vele mensen die ons bellen. Vanuit heel Nederland.

Mensen die iets zien wat niet klopt en dat niet kunnen negeren. Omdat ze voelen dat het niet kan kloppen dat jagers zelfbenoemde dierenpolitieagent, dierenteller, aanklager, rechter, beul en leverancier-aan-de-poelier tegelijk kunnen zijn.

Zoals vandaag. Een vrouw belde ons over de zwanenjacht voor haar huis. Ze zag

hoe een zwaan werd beschoten maar niet dodelijk geraakt werd. Hoe het dier bleef leven, gewond en in paniek. Hoe een hond werd gestuurd om de gewonde maar nog levende zwaan op te halen. En hoe de jager vervolgens rustig kwam aanlopen om het “af te maken”.

Beheer, noemen ze dat. Besef alleen dat deze jager een mes in zijn hand had. Ik weet niet wat erger is: de handeling zelf of het gemak waarmee men het is gaan normaliseren.

Dit is waarom ik bij de Faunabescherming zit. Omdat dit geen incident is.

Het gebeurt dag in dag uit, elke week weer. Omdat wilde dieren in dit land nog steeds het onderspit delven tegen traditie, hobby en gemak. En tegelijkertijd – en dat is misschien wel het enige wat hoop geeft – zijn er dus mensen die dit niet accepteren. Die bellen. Die zich uitspreken. Die

weigeren te doen alsof dit erbij hoort. We staan er niet alleen voor.

Vijftig jaar Faunabescherming is vijftig jaar mensen die zeggen: tot hier en niet verder. En zolang dit nog gebeurt, is dat geen jubileum om achterover te leunen – maar een reden om door te gaan. Samen met alle andere dierenvrienden in Nederland. Totdat alle wilde dieren niet langer vogelvrij maar kogelvrij zullen zijn!

Illustratie bij advertentie in landelijke en regionale dagbladen kort voor de Tweede Kamer verkiezingen van 29 oktober 2025

Foto's: Saskia van Rooy en Stichting Dierenradar